Laibach/Ljubljana, 1296

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=42092
Copyright: Bozen/Bolzano, Museumsverein (Depot im Stadtmuseum)

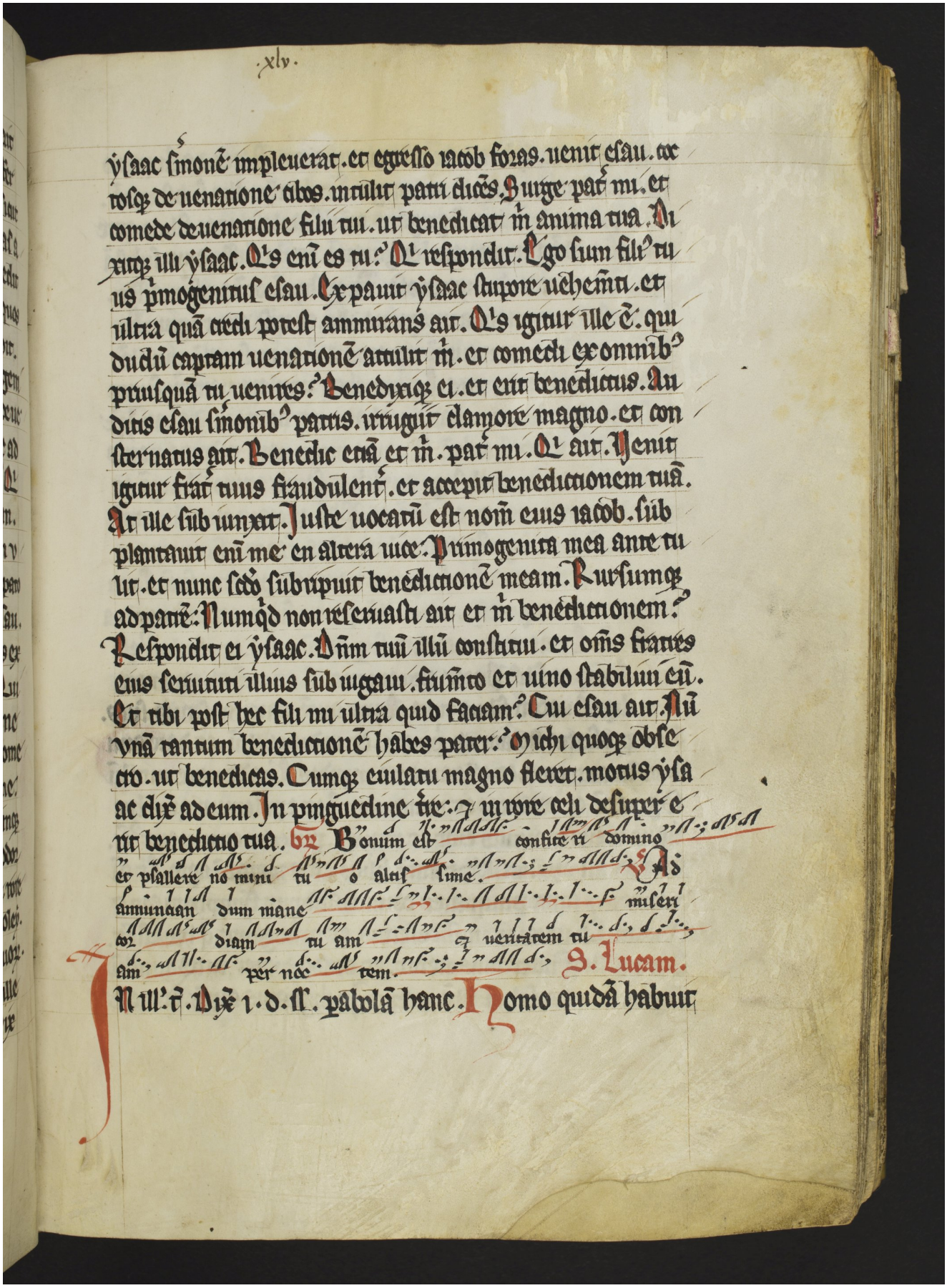

·xlv·

ysaac simonē impleuerat. et egresso iacob foras. uenit esau. ac
tolq; de uenatione cibos. intulit patri dicēs. Surge pat mi. et
comede de uenatione filii tui. ut benedicat mi anima tua. Di
xitq; illi ysaac. Qs enī es tu? Qui respondit. Ego sum filius tu
us pmogenitus esau. Expauit ysaac stupore uehemēti. et
ultra quā credi potest admirans ait. Qs igitur ille ē. qui
dudū capram uenationē attulit mi. et comedi ex omnib
priusquā tu uenires? Benedixiq; ei. et erit benedictus. Au
diens esau simonib patris. irrugiit clamore magno. et con
sternatus ait. Benedic etiā et mi. pat mi. Qui ait. Uenit
igitur frat tuus fraudulent. et accepit benedictionem tuā.
At ille subiunxit. Iuste uocatū est nomen eius iacob. subp
plantauit enī me en altera uice. Primogenita mea ante tu
lit. et nunc sedē subripuit benedictionē meam. Rursumq;
adiecit. Numqd non reseruasti aut et mi benedictionem?
Respondit ei ysaac. Dñm tuū illū constitui. et omēs fratres
eius seruituti illius subiugaui. frumēto et uino stabiliui eū.
Et tibi post hec fili mi ultra quid faciam? Cui esau ait. Nū
quid tantum benedictionē habes pater? michi quoq; obse
cro. ut benedicas. Cumq; eiulatu magno fleret. motus ysa
ac dixit ad eum. In pinguedine terre. et in rore celi desuper e
rit benedictio tua. ℟. Bonum est confitēri domino
et psallere nomini tuo altissime. ℣. Ad
annunciandum mane
℟. diam tuam et
℣. per noctem. S. Lucam.
Nullī. Dixit i. d. ss. parabolā hanc. Homo quidā habuit